

روزنه رخنه

زشتی و حرمت مسالمت و نزدیکی با آمریکا آن چنان بدیهی است که هیچ سیاستمدار سلیم النفس و کارشناس ایران دوستی در ضرورت و عقلانیت آن شک نمی کند. از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ که پرونده روابط ایران و آمریکا را ورق بزنیم، شاید به جرات بتوان گفت که هر هفته و ماه این ۲۲ سال اخیر توأم با خیانت، جنایت و ناجوانمردی رژیم و سیاستمداران آمریکا به ملت ایران است و سقوط دولت ملی مصدق، گماشتن رجال وابسته، چپاول منابع اقتصادی ایران، تحمیل جنگ، تحریم و تبلیغات ناروا علیه ایران مواردی غیر قابل گذشت از این پرونده سیاه است.

در این میان این سؤال نگران کننده مطرح می شود که با همه وضوح قضیه، چگونه هر از گاهی وسوسه نجوا و گپ با این قدرت زورگو مطرح می شود و ریشه این حرمت شکنی کجاست؟ موضوع مهم امروز در بحث مقابله با آمریکا همین نکته اخیر است.

در ریشه یابی قضیه غیر از رسانه های مغرض صهیونیستی و غربی که با شایعه سازی و دروغ پراکنی، در دل انسانهای ضعیف النفس بر سر اصل مقابله با آمریکا تزلزل ایجاد می کنند، بایستی به نقش حلقه های واسطی اشاره کرد که بصورت یکجانبه نقش دلال را بازی می کنند و در حالی که از افواه سیاستمداران مغرض آمریکایی کینه علیه ملت ایران و مقدسات او لبریز می شوند - و کینه های نهفته

در دلهاشان البته افزونتر است - و متقابلاً هم ملت کینه آنها را دارند، این جماعت نقش یک تطبیق دهنده و سازگارکننده را بازی می کنند و با تحریف شدت و ضعف این جریان هم در دادگاه قضاوت افکار عمومی ملت ایران، خصوصیت نامداران آمریکا را به انواع حیلها می پوشانند و هم در دیالوگهای مخفی یا پوششدار با آمریکائیان ملت ایران را زبون، ضعیف و راغب به رابطه نشان می دهند تا حدی که این دو جبهه متناقض را همسان و قابل تفاهم جلوه می دهند و تدریجاً تحریم ملت علیه دشمن را می شکنند، دشمنی که خود شدیداً در پی تحریم و انزوای ملت ایران است.

این حلقه واسط و مفقوده اتصال ملت ایران با نظام سلطه روشنفکران، مطبوعات غربزده و صاحب نظرانی هستند که زمینه حرمت شکنی را در محافل، سمینارها و سازمانهای ظاهراً علمی فراهم می کنند. عمده این سازمانهای ظاهراً علمی و پژوهشی محور مطالعاتشان را بر ایران شناسی و فهم اوضاع داخلی ایران قرار داده اند که از طریق افراد مذکور تحلیل های خیالی خویش را منطبق با واقعیت ایران می کنند. سازمانها و کنفرانسهایی چون سیرا (مرکز مطالعات و پژوهشهای ایران) و میساک (انجمن مطالعات خاورمیانه در آمریکا) از جمله همین مراکز هستند که اعضای آن را سیاستمداران نظریه پرداز آمریکایی از یکسو و روشنفکران ایرانی از سوی دیگر تشکیل می دهند.

برای مثال باز کردن پای عنصری به نام هوشنگ امیراحمدی در برخی محافل مطبوعاتی و دانشگاهی داخلی در همین راستا قابل ارزیابی است. عنصری چون او که از رژیم شاه تمجید می کند و با نفی براندازی نظامی جمهوری اسلامی، استحاله را روش جدید مبارزه علیه نظام می داند، یکی از گردانندگان اصلی جلسات سیرا و میساک می باشد. از یک طرف با سیاستمداران و محافل رسمی چون شورای روابط خارجی آمریکا - از طریق همین سیرا - مرتبط می شود، روش استحاله را به ضدانقلاب فراری و پراکنده توصیه می کند و آنگاه توسط برخی محافل غافل داخلی پشت تریبون قرار می گیرد تا ابتدا همزمان با رادیو آمریکا و لندن، در داخل تبلیغ شده و شخصیت شود و بعد هم که جا افتاد گپ و گفت و گو با آمریکا را برای ملتی مبارز و هوشیار، قابل پذیرش نماید.

در همین راستا کنفرانس میساک که چندی پیش در سانفرانسیسکو

در همین راستا کنفرانس میساک که چندی پیش در سانفرانسیسکو تشکیل شد، باز هم به سبک سیرا ایهامتیدی خاص از دانشگاههای کشور بخصوص دانشگاه تهران را دعوت کرد که در آن با گری سیک عضو فعلی شورای روابط خارجی آمریکا و مشاور کارتر رئیس جمهور اسبق آن کشور گفت و گو کردند و مسائل آن را بررسی کردند.

این در حالی است که نشریه فارن افرز که نشریه همان شورای رسمی آمریکاست و نیز نشریات لیوس آنجلس تایمز و... نیز پوشش خبری و مطبوعاتی به همین افراد - کسانی چون امیر احمدی، هوشنگ شهابی، احسان یارشاطر و یکی دو استاد علوم سیاسی دانشگاههای تهران و... می دهند تا این حلقه کامل شود. به نظر می رسد حرمت رابطه یا استکبار آمریکا تنها از همین مجرا شکستنی و سست شدنی است و امید است که دولت و وزارت امور خارجه با تمهید مقررات و ضوابطی از این نزدیکیها، رایزنیها و شخصیت سازیها مانع شوند و نگذارند این مرزها شکسته شود.

محمد جواد هاتف

لرزه
تاریخ
۱۳۷۴/۱۰/۱۴
۱۴۵۵